

A) Kan artikel 81, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at aftaler om udveksling af information mellem pengeinstitutter om kundernes solvens og betalingsforsinkelser kan anses for forenelige med fællesmarkedet, selv om de påvirker Unionens politik inden for finanssektoren og det fælles kreditmarked og har til virkning at begrænse konkurrencen i sektoren for penge- og kreditinstitutter?

B) Kan artikel 81, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fortolkes således, at det er muligt for en medlemsstat gennem konkurrencemyndighederne at godkende aftaler om udveksling af information mellem pengeinstitutter ved oprettelse af et kreditoplysningsregister om kunderne, idet etableringen af registret har gunstige virkninger for forbrugerne og brugerne af disse finansielle tjenesteydelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. maj 2005 af Gerechtshof te s'-Hertogenbosch i sagen G.M. van de Coevering mod Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst

(Sag C-242/05)

(2005/C 205/15)

(Processprog: nederlandsk)

Ved kendelse afsagt den 31. maj 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. juni 2005, har Gerechtshof te s'-Hertogenbosch i sagen G.M. van de Coevering mod Hoofd van het District Douane Roermond van de rijksbelastingdienst forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er fællesskabsretten, særligt den frie udveksling af tjenesteydelser, som omhandlet i artikel 49 EF-55 EF, til hinder for, at Nederlandene — i en situation, hvor en fysisk person, der er bosiddende i Nederlandene, i en anden medlemsstat på grundlag af en aftale med en udlejer lejer en personbil, der ikke er opført i det register, der føres i henhold til Wegenver-

keerswet 1994, hvorfor den i Wet BPM's artikel 1, stk. 2, omhandlede BPM ikke er betalt — i henhold til Wet BPM's artikel 1, stk. 5, opkræver BPM i forbindelse med, at personen anvendes for første gang på det nederlandske vejnet som omhandlet i Wegenverkeerswet 1994, hvorved hele afgiften skal betales, uanset lejemålets længde og uanset længden af anvendelsen af det nederlandske vejnet, og uden at den pågældende fysiske person kan påberåbe sig nogen fritagelsesret eller ret til tilbagebetaling?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 19. april 2005 af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof i sagen Bund Naturschutz in Bayern m.fl. mod Freistaat Bayern

(Sag C-244/05)

(2005/C 205/16)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 19. april 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 7. juni 2005, har Bayerischer Verwaltungsgerichtshof i sagen Bund Naturschutz in Bayern m.fl. mod Freistaat Bayern forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1) Hvilken beskyttelsesordning kræves i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF (¹), sammenholdt med direktivets sjette betragtning, når henses til forbuddet mod at stille hindringer i vejen for opfyldelse af en målsætning i artikel 10, stk. 2, EF (Traktat om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber af 25.3.1957, senest ændret ved EU-tiltrædelsesakten fra 2003 af 16.4.2003), i forbindelse med Domstolens dom af 13. januar 2005, sag C-117/03, for områder, navnlig med prioriterede naturtyper eller prioriterede arter, der kan udpeges som lokaliteter af fællesskabsbetydning, inden de er blevet optaget på den liste over lokaliteter af fællesskabsbetydning, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber udarbejder i overensstemmelse med fremgangsmåden i direktivets artikel 21?

2) Hvilken betydning har det for denne beskyttelsesordning, såfremt de nævnte lokaliteter allerede i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF er opført på den nationale forslagsliste, som er tilsendt Kommissionen?

3) Opfylder en national beskyttelsesordning for de nævnte lokaliteter i henhold til artikel 48, stk. 2, i Bayerisches Naturschutzgesetz de fællesskabsretlige krav i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 92/43/EØF, sammenholdt med sjette betragtning til direktivet, når henses til forbuddet mod at stille hindringer i vejen for opfyldelsen af en målsætning i henhold til artikel 10, stk. 2, EF?

(¹) EFT L 206, s. 7.

sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det vedrørende lossepladsen i Ballymurtagh (grevskabet Wicklow) ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 4, 5, 7, 9 og 10.

2. Det fastslås, at Irland har undladt at efterkomme Rådets direktiv 80/68/EØF og har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet det ikke har truffet alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme dette direktivs artikel 5, 7, 8, 10, 12 og 13, med hensyn til indirekte udledninger fra septiktanke.

3. Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 14. juni 2005 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

(Sag C-248/05)

Kommissionen er som følge af en række klager, der er indgivet til den, blevet opmærksom på omfattende tilsidesættelser af Rådets direktiv 80/68/EØF i Irland.

(2005/C 205/17)

(Processprog: engelsk)

For det første har Irland siden 1989 tilladt, at en kommunal losseplads blev drevet i Ballymurtagh i grevskabet Wicklow, uden at der var blevet givet formel tilladelse hertil, som påkrævet i henhold til artikel 4, stk. 2, i direktiv 80/68. Som følge af, at artikel 4, stk. 2, ikke er blevet efterkommet, er der ligeledes sket tilsidesættelse af samme direktivs artikel 9. Hertil kommer, at den affaldstilladelse, som lossepladsen er omfattet af, og som først blev tildelt af Irlands miljøbeskyttelsesagentur i 2001, er i strid med artikel 4, 5, 7 og 10, i direktiv 80/68/EØF.

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 14. juni 2005 anlagt sag mod Irland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved S.P. Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede, bistået af advokat F. Louis, Bruxelles, og solicitor C. O'Daly, Law Society of Ireland, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Irland har undladt at efterkomme Rådets direktiv 80/68/EØF (¹) om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer og har tilsidesat

For det andet har Kommissionen afsløret forhold, der godtgør, at Irland har undladt at efterkomme direktiv 80/68/EØF i forbindelse med indirekte udledninger i grundvandet fra septiktanke. I denne henseende har Kommissionen undersøgt forholdene vedrørende et hotelområde i Creacon Lodge i grevskabet Wexford, Irlands mangeårige fortolkning af artikel 5, stk. 1, i direktiv 80/68/EØF og yderligere tilsidesættelser af samme direktiv over hele landet. Rapporter om eutrofiering af Killarney-søerne i grevskabet Kerry, officielle irske vandforureningsrapporter og tilsidesættelser af direktiv 80/778/EØF (²) om kvaliteten af drikkevand viser, at Irland har undladt at efterkomme de relevante bestemmelser i direktiv 80/68/EØF.